

Spelen met vuur!

Spelen met vuur!

Marijke Maes

Uitgeverij: Brave New Books

Foto omslag: Pexels

ISBN: 9789464802610

Copyright: © Marijke Maes

Website: www.marijkemaes.be

Niets uit deze opgave mag worden verveelvoudigd en/of kenbaar gemaakt op welke wijze ook zonder voorafgaande toestemming van de auteur.

Het vertrek

Melissa keek door het raam van de bus die nu het domein van de universiteit van Oxford verliet.

Ze zuchtte.

Samen met de andere derdejaarsstudenten archeologie zou ze een 7 daagse trip maken naar de Languedoc streek in Frankrijk, de streek van de Katharen.

Melissa had er niet veel zin in, vooral niet omdat haar ex vriend Glenn ook mee was.

Gisterenavond had hij nog huilend aan haar kamerdeur gestaan in de hoop dat hij het weer goed kon maken.

Ze begreep niet waarom hij dacht dat ze hem ooit nog zou kunnen vergeven, hij had haar immers een maand geleden bedrogen met een eerstejaarsstudente.

Melissa was volledig klaar met hem.

Glenn was echter niet van plan om het zo snel op te geven, hij had gezegd dat ze er tijdens deze schooltrip wel nog zouden over praten en daar zat ze echt niet op te wachten.

Melissa wreef over haar hoofd, ze had hoofdpijn gekregen van al het lawaai op de bus, iedereen was erg enthousiast om naar Frankrijk te gaan en dat was te horen.

“ Wat ben jij toch saai Melissa! “, zei Hannah, haar vriendin.

“ Wees nou eens enthousiast! “, zei ze.

Hannah was een uitgelaten type, ze was een mooie blondine die geen enkele knappe jongen aan zich voorbij liet gaan.

Ze was dan ook erg populair bij de jongens.

“ Ik heb echt geen zin in deze trip Hannah. “, zei Melissa.

Melissa was eerder een rustig type, ze was ernstig voor haar leeftijd, ze hield van rust en kalmte en ze hield het liever bij één serieuze relatie dan met elke jongen mee te gaan.

Toch was Melissa ook geliefd bij de jongens, haar lange, bruine haren, haar hazelbruine ogen en haar vriendelijke glimlach maakten haar erg aantrekkelijk.

“ Je bent gewoon chagrijnig omdat je vriendje je niet met rust laat, is het niet? “, vroeg Hannah.

“ Mijn ex vriend bedoel je! “, zei Melissa geïrriteerd

“ Het is over, ik heb hem niets meer te vertellen! “

“ Zeg hem dat dan. “, zei Hannah.

“ Dat deed ik al maar het dringt precies niet tot hem door. “, zei Melissa.

“ Negeer hem gewoon en laat toch je plezier niet verpesten door die knul Melissa. “, zei Hannah “ Geniet ervan, het wordt geweldig! “

“ Misschien heb je gelijk. “, zei Melissa.

“ Ik heb altijd gelijk! “, zei Hannah.

De vriendinnen moesten lachen.

“ Gelukkig zitten de jongens op een andere bus en slapen wij in een vakantiehuis en de jongens in een herberg. “, zei Melissa.

“ Zie je nou wel? Zo erg zal het niet zijn! “, zei Hannah
“ Glenn zal niet eens de kans hebben om je lastig te vallen. “

“ Ik hoop het. “, zei Melissa.

Hannah kon wel eens gelijk hebben, zo erg zou het waarschijnlijk niet zijn.

Ze gingen op een trip naar een mooie streek, het zou best wel allemaal meevallen.

Melissa besloot om er toch het beste van te maken en ze besloot om Glenn gewoon uit haar hoofd te zetten.

Hij had het recht niet om haar plezier te vergallen.

Na een lange rit van ongeveer twintig uur waren ze in het charmante dorpje Lagrasse aangekomen.

Al gauw bereikten ze de jeugdherberg waar de jongens zouden slapen.

Iedereen moest uitstappen zodat ze er van een welverdiend ontbijt konden genieten.

Daarna maakten ze een wandeling in de buurt om de streek wat te verkennen.

“ Dit is ons vakantiehuis meisjes! “, zei professor Anderson met een luide stem toen ze aan een grote villa voorbijliepen.

Professor Anderson was de enige vrouwelijke professor in het gezelschap.

Iedereen was laaiend enthousiast over het luxueuze vakantiehuis waarin ze zouden verblijven.

“ Er is zelfs een zwembad! “, riep er iemand.

“ Ideaal voor een poolparty! “ riep iemand anders.

“ Zo is het genoeg! “, zei professor Anderson “ Straks maken we hier een slechte eerste indruk! “

Toen het avond was genoot de groep nog van een lekkere maaltijd in de herberg, daarna was het tijd voor de meisjes om naar het vakantiehuis te vertrekken.

Toen Melissa naar buiten wilde gaan trok er iemand aan haar arm waardoor ze weer naar binnengetrokken werd.

“ Glenn? Wat doe je? Laat me los! “, zei Melissa.

“ Heb je al nagedacht over ons? “, vroeg Glenn.

“ Er is geen ons Glenn...laat me met rust, straks mis ik mijn bus! “, zei Melissa.

“ Het vakantiehuis ligt hier niet zo ver vandaan, je kunt te voet gaan. “, zei Glenn “ Ik wil gewoon met je praten, je ontwijkt me nu al de hele dag! “

“ Ik wil er niet meer over praten Glenn, je hebt me bedrogen, er valt niets meer te zeggen. “, zei Melissa.

“ Dat weet ik en het spijt me...ik mis je, ik wil je terug Melissa. “, zei Glenn.

“ Het is over Glenn, accepteer dit gewoon! “, zei Melissa, ze rukte zich los en liep naar buiten.

“ Melissa...”, hoorde ze maar Melissa keek niet meer om, ze haastte zich zodat ze zich bij de groep kon voegen.

Toen ze op de bus zat kreeg Melissa weer dat nare gevoel, ze wilde gewoon dat Glenn haar met rust liet. Wat ze ook zei of deed, het leek alsof ze niet tot hem kon doordringen.

Het leek hopeloos.

Al snel hadden ze het vakantiehuis bereikt, het huis was maar twee straten verder gelegen.

Professor Anderson opende de deur met de huissleutel die onder de mat lag.

“ Zo kunnen jullie allemaal naar binnen meisjes. “, zei professor Anderson “ De sleutel ligt onder de mat. “

De meisjes verzamelden hun bagage en droegen de koffers naar hun kamer.

Er stond nog een filmavond op het programma maar iedereen was zo uitgeput door de lange busrit en de natuurwandeling.

Ze waren het er allemaal mee eens dat vroeg gaan slapen een goed idee was.

Al snel zaten de meisjes onder de wol, ze konden eindelijk genieten van een welverdiende nachtrust.

Dat gold echter niet voor Melissa, zij kon de slaap niet vatten.

Ze vroeg zich af hoe ze Glenn nu eindelijk eens duidelijk kon maken dat ze niets meer met hem te maken wou hebben en dat ze zonder hem wou verder gaan.

Een onaangename verrassing

De volgende ochtend werden de meisjes vroeg gewekt om zich klaar te maken.

Ze zouden gaan ontbijten in de herberg.

Nog met half slapende ogen sleepten de meisjes zich naar de badkamers.

“ Moeten we elke ochtend zo vroeg opstaan mevrouw? “, vroeg Milly, een vriendin van Melissa.

“ Ik vrees van wel. “, zei professor Anderson “ Er zijn hier te weinig badkamers voor iedereen en als we later opstaan halen we het ontbijt niet. “

“ We kunnen toch hier ontbijten? “, stelde Melissa voor.

“ Dat gaat niet Melissa, onze maaltijden zijn reeds gereserveerd in de herberg. “, zei professor Anderson.

De meisjes hadden geen andere keuze, ze zouden gedurende hun trip elke dag vroeg moeten opstaan.

“ Wat een regeling! “, zei Hannah “ Waarom laten ze ons gewoon niet in de herberg slapen? “

“ Liever niet! “, zei Melissa, die onmiddellijk aan Glenn dacht.

“ Er is geen plaats genoeg. “, zei Milly.

“ Zo een grote herberg! Dat kan toch niet? “, zei Hannah.

“ Ik heb gehoord dat er nog een andere groep verblijft. “, zei Milly.

De meisjes gingen één voor één de badkamers in.

Een uur later stond iedereen klaar om te vertrekken.

De meisjes wandelden naar de herberg toe.

Velen van hen hadden al honger gekregen en ze konden niet wachten om aan het ontbijt te beginnen.

Toen ze in de herberg aankwamen werden hun hongerige magen beloond met al het lekkers dat op het ontbijtbuffet stond.

De meisjes deden zich niets tekort en ze smulden van al het lekkers dat hen werd aangeboden.

Toen ze allemaal hadden gegeten en iedereen nog wat gezellig zat te praten kwam professor Anderson met een mededeling.

“ Mag ik even jullie aandacht? “, zei professor Anderson met een luide stem.

Het werd stil.

“ Zoals jullie al weten vertrekken we straks naar het archeologisch museum om er de rijke geschiedenis van de Katharen te ontdekken maar voordat we vertrekken heb ik ook nog goed nieuws waar velen blij om zullen zijn. “, zei professor Anderson.

“ De groep die hier zou verblijven samen met de jongens heeft hun reis geannuleerd. Dus...meisjes, vanaf nu zullen we hier in de herberg verblijven. Het vakantiehuis gebruiken we dan voor activiteiten. “, ging professor

Anderson verder “ Dat betekent dat jullie ’s ochtends toch iets langer zullen kunnen slapen. “

Er klonk luid gejuich, iedereen was blij uitgezonderd Melissa.

Melissa baalde ervan dat ze nu voortdurend in de buurt van Glenn zou moeten vertoeven, hem ontwijken zou moeilijk zijn.

Tijdens de uitstap dwaalden Melissa haar gedachten voortdurend af naar het feit dat ze vanaf nu in de herberg zou moeten slapen en dat Glenn van de situatie zou gebruik maken om haar steeds lastig te vallen.

Dat wilde ze niet!

Ze had een idee, er was geen haar op haar hoofd dat er aan dacht om in de herberg te slapen.

Na de uitstap bracht de buschauffeur de meisjes en professor Anderson terug naar het vakantiehuis om hun bagage op te halen.

Daarna bracht de buschauffeur hen naar de herberg waar de kamers werden verdeeld.

Melissa zou samen met Hannah een kamer delen.

Hannah had alles al uitgepakt maar Melissa niet, ze had een kleine tas gevuld met wat spullen die ze nodig had.

“ Wat doe je nou Melissa? “, vroeg Hannah verbaasd

“ Waarom pak jij je spullen niet uit en wat doe je met die tas? “

“ Je denkt toch niet dat ik hier blijf slapen? “, zei Melissa.

“ Wat bedoel je? “, vroeg Hannah.